

naaet saa vidt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup næsten er det eneste Medlem her i Tinget, der staar som virkelig Repræsentant for Kræfternes frie Spil, for at Kræfterne skal have Lov til helt frit at udfolde sig, og det glæder i hvert Fald mig, at der er saa faa. Der er imidlertid nogle ganske enkelte Bemærkninger, jeg kunde have Lyst til at fremsætte til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der sagde, at Kartoffelarealerne udvidedes stærkt som Følge af de høje Priser, Ernæringsraadet gav for Kartofler. Det er vistnok rigtigt, men det glæder mig overordentligt at have dette erkendt fra det ærede Medlem Hr. Pinstrups Side. Nu har man fra det Partis Side, som det ærede Medlem tilhører, en Aarrække rejst rundt over hele Landet, ikke mindst i Jylland, og fortalt, at herude i Jyllands magre Egne blev Landbruget i særlig Grad mishandlet ved Rationeringen, fordi man gav saa lave Priser for de Varer, der afleveredes. Og saa kommer det ærede Medlem og fortæller, at for en af de Varer, der havde særlig stor Betydning for Landmændene i de magre Egne, gav man en saa høj Pris, at der blev lagt særlig Vægt paa at dyrke den! Det glæder mig at faa denne Erkendelse; det er sent, men sent er bedre end aldrig.

Saa sagde det ærede Medlem: Vi er ikke Herrer over, hvorledes Kartoflerne bliver. Det kan naturligvis i nogen Grad være rigtigt, men i nogen Grad er man alligevel i Stand til at forædle Varerne; det danske Landbrug har været i Stand til i meget høj Grad at forædle sine Produkter og ogsaa forædle det, de avler, ved et skønsomt Udvalg af Udsæden o. s. v., og i den Retning kan der gøres overordentlig meget. Jeg beklager derfor, at det er en af de ledende Mænd indenfor det danske Landbrug, der saaledes staar som Selvopgivelsens Talsmand og siger: Herregud, vi er ikke Herrer over, hvordan det hele former sig. I nogen Grad er vi det og navnlig med Hensyn til at sortere de Varer, som avles; at sortere det lille Kyantum, der skal udføres, er vi Herrer over, og vi er ogsaa Herrer over efterhaanden at udvikle det saaledes, at man avler den Vare, der er Brug for til Eksport. — Lad mig endnu blot sige, at det glædede mig at høre det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtale, at han ikke misundte Kontrolørerne en Dagløn af 30 Kr.; det glædede mig at høre den Udtalelse fra en Venstremand, den kan være rar at have ved andre Lejligheder.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget; jeg finder, det er en fuldstændig vild Kritik, naar det ærede Medlem siger, at det er i Strid med al sund Fornuft, og det er haardt for den Minister, han ellers støtter, at høre det ærede Medlem udtale, at han har fremsat et Lovforslag, der er i Strid med sund Fornuft, men jeg tror heller ikke, det ærede Medlem har Ret.

Pinstrup: Man skulde tro, at det ærede Medlem, der nu havde Ordet (A. C. Mortensen), havde været Medlem af et af de Byraad, der i Kristiden forvaltede Kartofler paa en saa udmærket Maade, at de fleste raadnede, det skal jeg ikke komme ind paa, jeg vil nok anse det ærede Medlem for at være i Stand til at forædle en Kartoffel, det kan godt være.

Den højtærede Minister talte til Slut om det Salg, der havde været af Industrikartofler oppe i Nordjylland; det var udelukket, som Forholdene var til at begynde med. Nu er det rigtigt, som det er blevet sagt, at det har ingen Interesse, fordi de fleste Lande er lukket for vore Kartofler, det er kun Tyskland, vi kan gaa til, ellers er der lukket af; men til Tyskland har vi altid kunnet sælge det, vi har haft, og der er derfor ingen Nødvendighed for en saadan omfattende Kontrol, som her er etableret. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister stadig vil sammenligne Kontrol med Kartofler med Kontrol med Smør, Flæsk og Ost, det kan ikke sammenlignes, vil man sammenligne et Kartoffelprodukt med disse Varer maa det blive Kartoffelmel; man har forskellige Kvaliteter Kartoffelmel, og man kan skelne disse Kvaliteter og lave nogenlunde ensartede Varer af Kartoffelmel, ligesom man kan gøre det ved de Varer, her er nævnt. Men der er desuden den store Forskel med Hensyn til Kartoffelen, at dens Holdbarhed er ganske forskellig fra de Varers, jeg har nævnt. Hvor mange smukke Kartofler er ikke sendt herfra og ikke længere end til England, og de er dog fuldkommen ødelagt, naar de er kommet derover. Og endnu galere er det gaaet, naar man har sendt dem længere bort. Jeg vil spørge, hvis Kartoflerne nu et Aar er ikke saa lidt mere skurvede end den Tiendedel af hver Kartoffel, som efter Regulativet maa være det, og det netop samtidig er et daarligt Aar for Kartoffelavl i et Land, som vi undertiden sælger til, vil det da sige, at vi ganske skal afskære os fra at sælge Kartofler til dette Land, selv om de nok saa gerne vil købe